

## TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 98/84/EB

2001/EES/57/28

frá 20. nóvember 1998

## um lögvernd þjónustu sem byggist á eða hefur í sér fölginn skilyrtan aðgang(\*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 57. gr., 66. gr. og 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar <sup>(1)</sup>,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar <sup>(2)</sup>,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum <sup>(3)</sup>,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmið bandalagsins, eins og mælt er fyrir um í sáttmálanum, fela í sér að stofnað sé til sífellt nánara sambands milli Evrópuþjóða og að efnahagslegar og félagslegar framfarir séu tryggðar með því að ryðja úr vegi þeim hindrunum sem skilja þær að.
- 2) Sjónvarps- og útvarpsútsendingar og þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu, sem er veitt yfir landamæri, getur stuðlað að þeim grundvallarréttindum að tjáningarfrelsi einstaklinga sé virt að fullu og, í víðara samhengi, að þeim markmiðum sé náð sem mælt er fyrir um í sáttmálanum.
- 3) Í sáttmálanum er kveðið á um frjálsan flutning allrar þjónustu sem venjulega fæst gegn þóknun. Þessi réttur, sem gildir um útvarps- og sjónvarpsútsendingar og þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu, kemur fram með sérstökum hætti í lögum bandalagsins um viðtækari meginreglu, þ.e. tjáningarfrelsi eins og fram kemur í 10. gr. Evrópusáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis. Samkvæmt þessari grein eiga borgarar ótvíræðan rétt á að taka á móti og láta í té upplýsingar án tillits til landamæra og allar takmarkanir á þeim rétti verða að taka mið af öðrum réttmætum hagsmunum sem skulu vera lögverndaðir.

4) Framkvæmdanefndin stofnaði til viðtæks samráðs sem grundvallaðist á grænbókinni „Lagavernd dulritaðrar þjónustu á innri markaðinum“. Niðurstöður samráðsins staðfestu þörfina á löggeringum bandalagsins til að tryggja lögvernd fyrir alla þá þjónustustarfsemi sem byggir afkomu sína á skilyrtum aðgangi.

5) Evrópuþingið fór þess á leit við framkvæmdastjórnina með ályktun sinni frá 13. maí 1997 um grænbókina <sup>(4)</sup>, að hún legði fram tillögu að tilskipun sem gildi um alla kóðaða þjónustustarfsemi sem er kóðuð til að tryggja greiðslur fyrir notkun, og samþykkti að í tillögunni skyldi fjallað um fjarmiðlun þjónustu í upplýsingasamfélaginu með rafrænum búnaði og gegn beiðni þeirra sem njóta þjónustunnar, ásamt útvarps- og sjónvarpsútsendingum.

6) Stafræn tækni getur aukið val neytenda og stuðlað að menningarlegri fjölbreytni með því að þróuð verði enn viðtækari þjónustustarfsemi í skilningi 59. og 60. gr. sáttmálans. Lífvænleiki slíkrar þjónustu veltur oft á því að skilyrtur aðgangur sé notaður til að þjónustuveitandinn fái sína þóknun. Samkvæmt þessu virðist lögvernd fyrir starfsemi þjónustuveitenda gegn ólöglegum búnaði, sem gerir aðgang að slíkri þjónustu mögulegan án endurgjalds, vera nauðsynleg til að tryggja lífvænleika starfseminnar.

7) Mikilvægi þessa máls var viðurkennt með orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar „Evrópskt framtaksverkefni á sviði rafrænnar verslunar“.

8) Samkvæmt 7. gr. a í sáttmálanum á innri markaðurinn að mynda svæði án innri landamæra þar sem tryggð er frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir vöruflutningar. Samkvæmt 4. mgr. 128. gr. sáttmálans skal bandalagið taka tillit til menningarlegra þátta í aðgerðum sínum samkvæmt öðrum ákvæðum sáttmálans. Með skír-

(\*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 320, 28.11.1998, bls. 54, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 17/2001 frá 28. febrúar 2001 um breytingu á X. viðauka (Hljóð- og myndmiðlun) og XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 22, 26.4.2001, bls. 14.

<sup>(1)</sup> Stjtið. EB C 314, 16. 10. 1997, bls. 7 og Stjtið. EB C 203, 30. 6. 1998, bls. 12.

<sup>(2)</sup> Stjtið. EB C 129, 27. 4. 1998, bls. 16.

<sup>(3)</sup> Álit Evrópuþingsins frá 30. apríl 1998 (Stjtið. EB C 152, 18. 5. 1998, bls. 59). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. júní 1998 (Stjtið. EB C 262, 19. 8. 1998, bls. 34) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 8. október 1998 (Stjtið. EB C 328, 26. 10. 1998). Ákvörðun ráðsins frá 9. nóvember 1998.

<sup>(4)</sup> Stjtið. EB C 167, 2. 6. 1997, bls. 31.

- skotun til 3. mgr. 130. gr. sáttmálans skal bandalagið stuðla að því að skapa nauðsynleg skilyrði með stefnu sinni og starfsemi svo að atvinnugreinin sé samkeppnishæf.
- 9) Tilskipun þessi er með fyrirvara um ákvæði bandalagsins sem kunna að verða sett síðar eða innlend ákvæði sem eiga að tryggja að fjöldi útvarps- og sjónvarpsútsendinga, sem litið er svo á að séu í almannapágu, byggist ekki á skilyrtum aðgangi.
- 10) Tilskipun þessi er með fyrirvara um menningarlega þætti í frekari aðgerðum bandalagsins hvað varðar nýjar tegundir þjónustustarfsemi.
- 11) Misræmið milli innlendra reglna um lögvernd þjónustu, sem byggist á skilyrtum aðgangi eða miðast við hann, er líklegt til að hindra frjálsa vöruflutninga og frjálsa þjónustustarfsemi.
- 12) Ekki nægir að beita sáttmálanum til að losna við þessar hindranir á innri markaði. Þessar hindranir ætti því að fjarlægja með því að sjá aðildarríkjunum fyrir samsvarandi vernd. Þetta felur í sér samræmingu innlendu reglnanna um viðskiptastarfsemi, að því er varðar ólöglegan búnað.
- 13) Svo virðist sem nauðsyn beri til tryggja að aðildarríkin veiti tilhlýðilega lögvernd gegn markaðssetningu ólöglegs búnaðar sem gerir kleift eða greiðir fyrir því að farið sé í kringum þær tæknilegu ráðstafanir sem eiga að tryggja greiðslur fyrir löglega þjónustu, hvort heldur slík markaðssetning hefur í för með sér beinan eða óbeinan fjárhagslegan ábata.
- 14) Til þessara greina viðskiptastarfsemi, sem varða ólöglegan búnað, teljast viðskiptaorðsendingar sem taka til allra gerða auglýsinga, beinnar markaðssetningar, kostunar, sölukynningar og kynningar á slíkum vörum og þjónustu.
- 15) Þessar greinar viðskiptastarfsemi skaða neytendur sem eru blekktir um uppruna ólöglegs búnaðar. Þörf er á öflugri neytendavernd til að ráðast gegn þess konar svikum við neytendur. Í 1. mgr. 129. gr. a í sáttmálanum er mælt fyrir um að bandalagið skuli stuðla að öflugri neytendavernd með þeim ráðstöfunum sem það samþykkir samkvæmt 100. gr. a í honum.
- 16) Þess vegna ætti að auka við lagarammann fyrir myndun sameiginlegs hljóð- og myndmiðlunarsvæðis, sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 89/552/EBE frá 3. október 1989 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur<sup>(1)</sup>, með vísun í aðferðir sem beitt er við skilyrtan aðgang eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun, ekki síst til að tryggja að þeir sem eru með sjónvarpsútsendingar milli landa hljóti jafna meðferð, án tillits til þess hvar þeir reka starfsemi sína.
- 17) Í samræmi við ályktun ráðsins frá 29. júní 1995 um skilvirka samræmda beitingu laga bandalagsins og um viðurlög við brotum á lögum bandalagsins á innri markaðinum<sup>(2)</sup> er þess krafist að aðildarríkin geri ráðstafanir til að tryggja að lögum bandalagsins sé beitt með sama árangri og sömu nákvæmni og um innlend lög væri að ræða.
- 18) Í samræmi við 5. gr. sáttmálans er aðildarríkjunum skylt að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja beitingu og skilvirkni laga bandalagsins, einkum með því að tryggja að þau viðurlög sem valin eru séu skilvirk, letjandi og í réttu hlutfalli við brot og úrræði viðeigandi.
- 19) Takmarka skal samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna eftir þörfum í þeim tilgangi að ná fram markmiðum innri markaðarins í samræmi við meðalhófsregluna eins og hún er sett fram í 3. mgr. 3. gr. b í sáttmálanum.
- 20) Til dreifingar á ólöglegum búnaði telst allur flutningur og markaðssetning þess háttar búnaðar innan eða utan bandalagsins.
- 21) Tilskipun þessi er með fyrirvara um beitingu innlendra ákvæða þar sem kann að vera lagt bann við einkaeign á ólöglegum búnaði, beitingu samkeppnisreglna bandalagsins og beitingu reglna bandalagsins um hugverkarétt.
- 22) Landslög um viðurlög og úrræði vegna brota á lögum um viðskiptastarfsemi geta kveðið á um að starfsemin hljóti að vera bundin þeirri vitneskju, eða að vitneskja ætti að liggja fyrir um, að búnaðurinn, sem um ræðir, sé ólöglegur.

<sup>(1)</sup> Stjtið. EB L 298, 17. 10. 1989, bls. 23. Tilskipunin eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/36/EB (Stjtið. EB L 202, 30. 7. 1997, bls. 60).

<sup>(2)</sup> Stjtið. EB C 188, 22. 7. 1995, bls. 1.

- 23) Viðurlög og úrræði, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru með fyrirvara um önnur viðurlög eða úrræði sem kann að vera kveðið á um í landslögum, svo sem almennar fyrirbyggjandi ráðstafanir eða upptaka ólöglegs búnaðar. Aðildarríkjum ber ekki skylda til að ákvarða viðurlög á sviði refsiréttar vegna brota á lögum um starfsemi sem þessi tilskipun tekur til. Ákvæði aðildarríkjanna um skaðabótamál skulu vera í samræmi við innlend lög og dómskerfi.
- 24) Þessi tilskipun er með fyrirvara um beitingu innlendra reglna, sem falla ekki undir það svið sem hér er samræmt, til dæmis þeirra sem eru samþykktar til verndar ólöggráða börnum, þar með taldar þær sem eru í samræmi við tilskipun 89/552/EBE eða innlendra ákvæða um allsherjarreglu eða almannaöryggi.

#### SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

##### 1. gr.

#### Gildissvið

Markmiðið með þessari tilskipun er að samræma ákvæði í aðildarríkjunum um ráðstafanir sem gerðar eru vegna ólöglegs búnaðar sem veitir óleyfilegan aðgang að verndaðri þjónustu.

##### 2. gr.

#### Skilgreiningar

Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugataka sem hér segir:

- a) *vernduð þjónusta*: allar eftirfarandi tegundir þjónustustarfsemi sem veitt er gegn þóknun og byggist á skilyrtum aðgangi:
- sjónvarpsútsendingar eins og þær eru skilgreindar í a-lið 1. gr. í tilskipun 89/552/EBE,
  - útvarpsútsendingar, og er þá átt við allar útsendingar útvarpsþátta sem ætlaðir eru almenningi, um þráð eða þráðlaust, þar með talið gervihnött,
  - þjónusta upplýsingasamfélagsins í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða og reglna um þjónustu upplýsingasamfélagsins <sup>(1)</sup>,

eða framboði á skilyrtum aðgangi að ofangreindri þjónustu sem litið er á sem sjálfstæða þjónustustarfsemi;

- b) *skilyrtur aðgangur*: þær tækniráðstafanir og/eða tilhögun þar sem aðgangur að verndaðri þjónustu í skiljanlegri mynd er bundinn skilyrði um fyrirfram fengið einstaklingsbundið leyfi;
- c) *búnaður fyrir skilyrtan aðgang*: allur búnaður eða hugbúnaður sem er hannaður eða aðlagður til að veita aðgang að verndaðri þjónustu í skiljanlegri mynd;
- d) *tengd þjónusta*: uppsetning, viðhald eða endurnýjun á búnaði fyrir skilyrtan aðgang auk ákvæða um viðskiptaorðsendingar í tengslum við hann eða verndaða þjónustu;
- e) *ólöglegur búnaður*: allur sá búnaður eða hugbúnaður sem er hannaður eða aðlagður til að veita aðgang að verndaðri þjónustu í skiljanlegri mynd án heimildar þjónustuveitanda;
- f) *svið samræmt í þessari tilskipun*: þau ákvæði sem tengjast ólöglegri starfsemi sem tilgreind er í 4. gr.

##### 3. gr.

#### Meginreglur innri markaðarins

1. Hvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að banna á yferráðasvæði sínu þá starfsemi sem skráð er í 4. gr. og að beita þeim viðurlögum og úrræðum sem getið er í 5. gr.

2. Með fyrirvara um 1. mgr. geta aðildarríkin ekki:

- a) takmarkað veitingu verndaðrar þjónustu, eða tengdrar þjónustu, sem upprunnin er í öðru aðildarríki; eða
- b) takmarkað frjálsan flutning á búnaði fyrir skilyrtan aðgang;

af ástæðum sem falla undir sviðið sem er samræmt með þessari tilskipun.

##### 4. gr.

#### Ólögleg starfsemi

Aðildarríkin skulu banna eftirfarandi starfsemi á yferráðasvæði sínu:

- a) framleiðslu, innflutning, dreifingu, sölu, leigu eða eign á ólöglegum búnaði í viðskiptalegum tilgangi;
- b) uppsetningu, viðhald eða endurnýjun á ólöglegum búnaði í viðskiptalegum tilgangi;
- c) notkun á viðskiptaorðsendingum sem stuðlar að notkun ólöglegs búnaðar.

<sup>(1)</sup> Stjtið. EB L 204, 21. 7. 1998, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/48/EC (Stjtið. EB L 217, 5. 8. 1998, bls. 18).

5. gr.

#### Viðurlög og úrræði

1. Viðurlögin skulu vera skilvirk, letjandi og í réttu hlutfalli við áhrifin sem ólöglega starfsemi gæti hugsanlega haft.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeir sem veita verndaða þjónustu og eiga hagsmuna að gæta gagnvart ólöglegri starfsemi, eins og hún er tilgreind í 4. gr. og fer fram á þeirra yfirráðasvæði, hafi aðgang að viðeigandi úrræðum, í því felst að krefjast skaðabóta og lögbanns eða annarra forvarnarráðstafana, og eftir því sem við á, fara þess á leit að ólöglegur búnaður verði tekinn úr umferð í viðskiptaumhverfi.

6. gr.

#### Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 28. maí 2000. Þau skulu tilkynnt framkvæmdastjóminni án tafar.

Þegar aðildarríkin samþykkja slíkar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjómnum þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem er samræmt með þessari tilskipun.

7. gr.

#### Skýrslur

Eigi síðar en þremur árum eftir að tilskipunin öðlast gildi, og annað hvert ár eftir það, skal framkvæmdastjórmin leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar ásamt tillögum, eftir því sem við á, einkum að því er varðar skilgreiningar í 2. gr., sem miða að því að aðlaga tilskipunina með tilliti til tækni- og efnahagsþróunar og samráðs sem framkvæmdastjórmin efnir til.

8. gr.

#### Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

9. gr.

#### Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. nóvember 1998.

*Fyrir hönd Evrópuþingsins,*

J. M. GIL-ROBLES

*forseti.*

*Fyrir hönd ráðsins,*

E. HOSTASCH

*forseti.*